

تحلیل و تبیین جغرافیایی توزیع فضایی - مکانی سکونت گاه های روستایی نمونه موردی: بخش لاجان - شهرستان پیرانشهر*

رضا قادری

دانش آموخته دوره دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات
Reza_Ghaderi 86 @ yahoo . com

دکتر حسین آسايش

دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

چکیده:

روند فعلی توزیع و پراکندگی، جمعیت، فعالیت و خدمات در سطح ناحیه لاجان به تبع ساختار فضایی - مکانی کشور نابسامان است. ادامه این شرایط عامل مهم و باز دارنده ای در رویکرد سیستمی و مدل توسعه یکپارچه نواحی روستایی است که باید با توجه به موقعیت جغرافیایی، دسترسی ها، جمعیت و امکانات موجود، شبکه ارتباطی، زیربنایی، تقسیمات سیاسی و اداری و همگنی های فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و محیطی زمینه مطلوب یک نظام سطح بندی خدمات رسانی را فراهم نمود.

تحقیق حاضر بر اساس نگرش نظامند و مدل توسعه یکپارچه و سرزمینی در واقع تقویت فضایی - مکانی نظام کل سکونت گاهی ناحیه لاجان را با توجه به منابع محدود در قالب سلسله مراتب پنج سطحی از نواحی روستایی ارائه کرده است تا هر یک از سکونت گاه های روستایی بتواند با حفظ جمعیت خود و با توجه به آستانه ها و استاندارد ها به حیات خود ادامه دهند.

واژه های کلیدی: تبیین جغرافیایی، توزیع فضایی، لاجان، منظومه، مجموعه

مقدمه

ناموفق بودن بسیاری از طرح ها و برنامه های ارائه شده برای حل مشکلات و تنگناهای جامعه روستایی به دلیل اتخاذ راهبرد های بخشی نگر و عدم توجه به توسعه پایدار مناطق روستایی در قالب یک نظام سلسله مراتب سکونتگاههای است (آسايش، ۱۳۷۳، ۲۲). بازتاب این تفکر و نگرش سبب گردیده که کارشناسان امور توسعه روستایی متوجه این نکته مهم شوند که اقدامات انتزاعی و موردي اگرچه در بعضی از موارد از پاره ای مشکلات می کاهد ولی نمی تواند به توسعه فraigir جامعه روستایی متهی شود. به نحوی که نابسامانی و گستاخی در سازمان فضایی و سلسله مراتب سکونت گاهی ناحیه لاجان یکی از این موارد می باشد. لذا جای تعجب نخواهد بود که این

* این مقاله از رساله دکترا استخراج شده که به راهنمایی جناب آقای دکتر حسین آسايش تهیه شده است.

گونه سکونتگاهها در برابر تحولات جاری تاب نیاورد و روز به روز از تعدادشان کاسته شود. تحقیق حاضر در پی آن است تا ضمنن شناسایی عوامل بازدارنده وضع موجود، به تحلیل و تبیین جغرافیایی توزیع فضایی - مکانی ناحیه مورد مطالعه پرداخته تا ضمنن اصلاح روابط موجود و همگام سازی آنها با روند های تحولی امروزی، با استفاده از روش ها و مدل های موجود و با بهره گیری بهینه و مطلوب از امکانات بالقوه و بالفعل روستایی موجود توزیع فضایی سکونت گاه های روستایی ناحیه لاجان را در قالب یک الگوی پنج سطحی از نظام سلسله مراتبی مقدور سازد.

طرح و تبیین مسأله:

عرضه فضایی همانند هر سیستم دیگری دارای عناصر و سازمان هایی هستند که بر حسب اندازه و موقعیت و روابط کارکردی از درجه نظم سلسله مراتبی برخوردارند. حال اگر در مقطعی از زمان در اثر نیروهایی، عوامل طبیعی و انسانی تأثیر گذار بر این عرضه، هم نوایی خود را از دست داده و عناصر آن در تضاد با یکدیگر قرار گیرند، مسائلی مطرح می گردد که به ساختار سیستماتیک فضایی خدشه وارد می آورد. فضاهای روستانی نیز تحت تأثیر یک سری عوامل و نیرو های طبیعی - اکولوژیک از یک سو و اقتصادی - اجتماعی از سوی دیگر به شکل امروزی خود تشکیل و تکوین یافته اند. بنابراین در ارتباط با این اصول، این واقعیت مطرح است که سکونتگاههای روستایی ناحیه لاجان به دلایلی چند نه تنها مطابق شبکه ای منظم و ارائه شده در الگوی تئوریک مستقرنشده اند بلکه از نظم نسبی چندانی نیز برخوردار نیستند. وجود ناهمگونی در توزیع مناسب فضایی - مکانی روستا ها سهم نسبتاً قابل توجهی از روستاهای دارای سکنه را به صورت مجموعه ای گستته و بعضًا منزوی از مراکز، شکل داده است. با توجه به این واقعیات، لزوم توجه به عرضه های روستایی ناحیه لاجان و ارائه خدمات مناسب به آنها چه به دلیل گسترش فعالیت ها به ویژه تولیدات کشاورزی و چه به دلیل پراکنش صحیح جمعیت در عرضه های مختلف امری اجتناب ناپذیر است تا بر این اساس هم از هدر رفتن نیرو ها و امکانات محدود جلوگیری شود و هم تا جای ممکن تمامی مراکز روستایی، خدمات ضروری را برای رفع نیاز خود دریافت دارند.

سؤالات و فرضیات تحقیق

برای تبیین توزیع مناسب و بهینه فضایی - مکانی سکونت گاه های روستایی در ناحیه لاجان، سوالات زیر مطرح می باشد که مقاله حاضر در پی یافتن پاسخ های علمی - کاربردی به آنها می باشد:

۱- توزیع فضایی - مکانی سکونت گاه ها و کار کرد های مختلف آنها در نواحی روستایی تحت تأثیر چه عواملی و از چه نظمی برخوردار است؟

۲- آیا توزیع مناسب و بهینه نظام سلسله مراتبی سکونت گاه های روستایی موجب استقرار مناسب جمعیت، فعالیت ها و خدمات می شود؟

۳- آیا برخورداری از آستانه های خدماتی در نواحی روستایی باعث کاهش مهاجرت و تثبیت جمعیت می شود؟

۴- آیا تعیین مقیاس انسانی به جای عامل جمعیت می تواند در توسعه نواحی روستایی مؤثر باشد؟

بر اساس سوالات فوق فرضیه های این تحقیق بدین قرار هستند:

۱- توزیع فضایی - مکانی سکونت گاه های روستایی توسعه نیافته در رابطه با عوامل جغرافیایی نا منظم و ناسامان است.

۲- آرایش فضایی - مکانی سلسله مراتبی سکونتگاههای روستایی می تواند زمینه ساز توسعه روستایی باشد.

اهداف تحقیق:

هدف نهایی این پژوهش عبارت است از: دست یابی به توزیع مناسب و بهینه فضایی - مکانی در چهارچوبی مناسب و مبتنی بر نظام منطقی، قانونمند و سلسله مراتبی در میان واحد های با ابعاد متفاوت روستایی با بهره گیری از رویکرد سیستمی و یکپارچه که بر اساس آن هر واحد روستایی ضمن فعال سازی توان های بالقوه و بالفعل خود نقشی معین و درخور در ارتباط با سطوح بالایی و پایینی ایفا نماید.

روش تحقیق، جامعه و حجم نمونه:

تحقیق حاضر از نوع کاربردی بوده و روش بررسی آن با توجه به اهداف ، فرضیه ها و موضوع مورد بررسی که عمده تأثیر اساس ترغیب فعالیت های همساز با محیط استوار می باشد بر اساس شناخت وضع موجود روش توصیفی، برای ارزیابی و تبیین نظام سکونتگاهی ناحیه روشن تحلیلی و در مرحله ارائه الگوی پیشنهادی روش پیش بینی و آینده نگری مد نظر بوده است. در این پژوهش از ۵۸ روستای ناحیه لاجان با استفاده از فرمول هاول

$$N = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

مبانی نظری و پیشینه تحقیق:

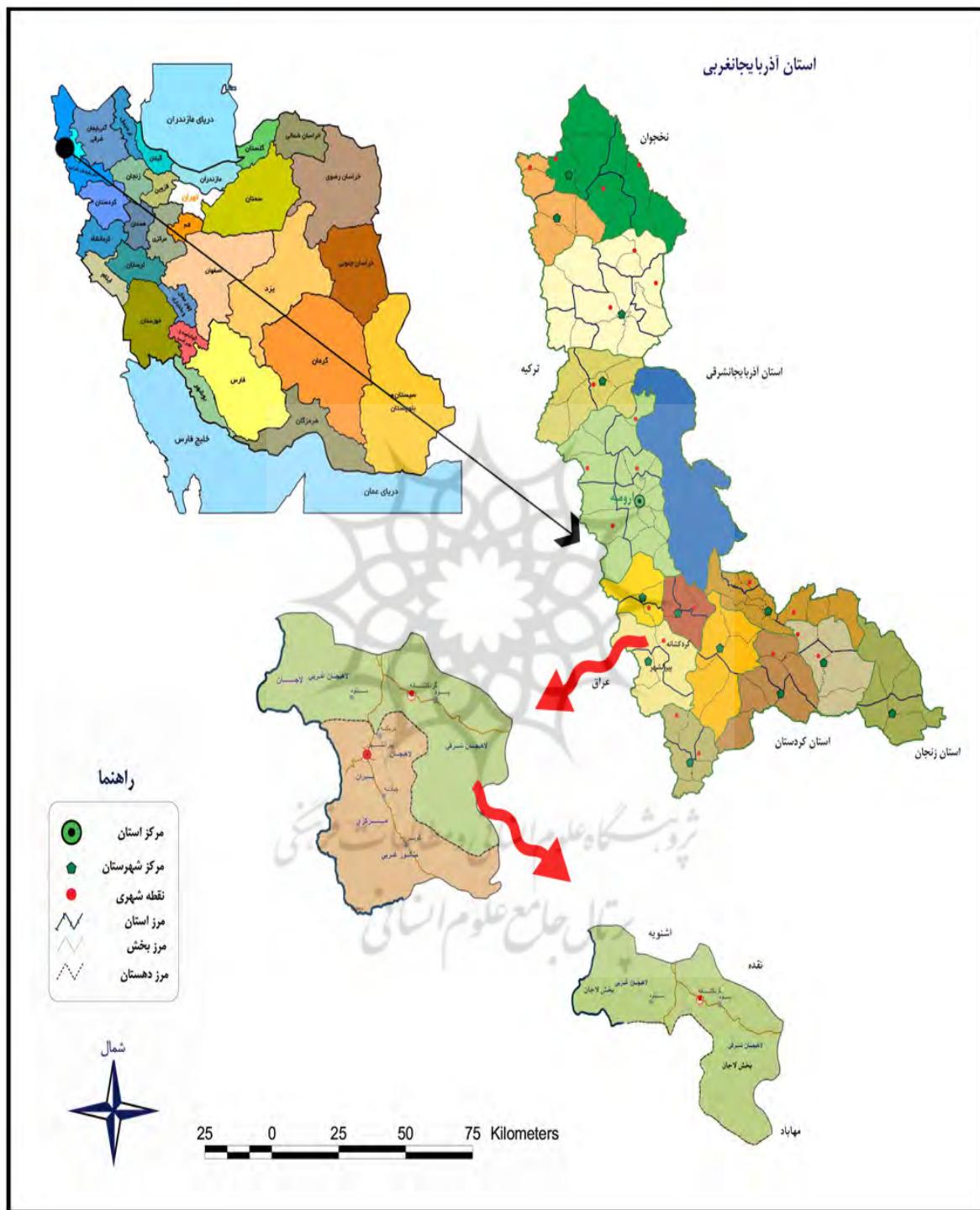
اولین گروه از نظریه های مربوط به برنامه ریزی مدیریت سکونتگاهی روستایی بر اساس این دو فرض استوار بودند : اول اینکه سکونتگاههای روستایی، بخشی از یک الگوی سلسله مراتبی محسوب می شوند و دوم اینکه عملکرد این سلسله مراتب باید به وسیله تعدادی از نقاط گرهی در داخل نظام تقویت شود. (کلاک، ۱۹۸۳، ۸۶). یکی از اساسی ترین نظریه ها در این رابطه نظریه با رویکرد فیزیکی، کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، فضایی، ناحیه ای و منطقه ای می باشد (استعلامی، ۱۳۸۰، ۷۵). سلسله مراتب سکونتگاهی (مکان مرکزی)، آستانه های متغیر، صرفه جویی های ناشی از مقیاس، مراکز رشد، مرکز پیرامون و روستا شهری می باشد (پاپلی یزدی، ۱۳۸۲، ۲۰۳، ۱۹۵۱). معروفترین نظریه در این رابطه نظریه مکان مرکزی است که نخستین بار مارک جفرسون در سال ۱۹۵۱ مطرح کرد و سپس والتر کریستالر در سال ۱۹۵۳ ، کار زیر بنایی روی آن را انجام داد. این نظریه توسط لوش توسعه یافت و پس از او بری و گاربون با تأکید بر تأمین خرده فروشی ها و خدمات برای مصرف کنندگان در مرکز مکان مرکزی، گسترش بیشتری به آن دادند (ماندال، ۱۹۸۸، ۷۳).

کلیاتی در مورد ناحیه مورد مطالعه :

ناحیه لاجان در موقع ریاضی بین ۴۵ درجه و ۱۰ دقیقه تا ۴۵ درجه و ۳۰ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۵۸ دقیقه عرض شمالی در جنوب استان آذربایجان غربی قرار گرفته است. ناحیه لاجان از غرب و جنوب با شهرستان پیرانشهر، از شرق با شهرستان مهاباد، از شمال و شمال شرقی با شهرستانهای اشنویه و نقده و

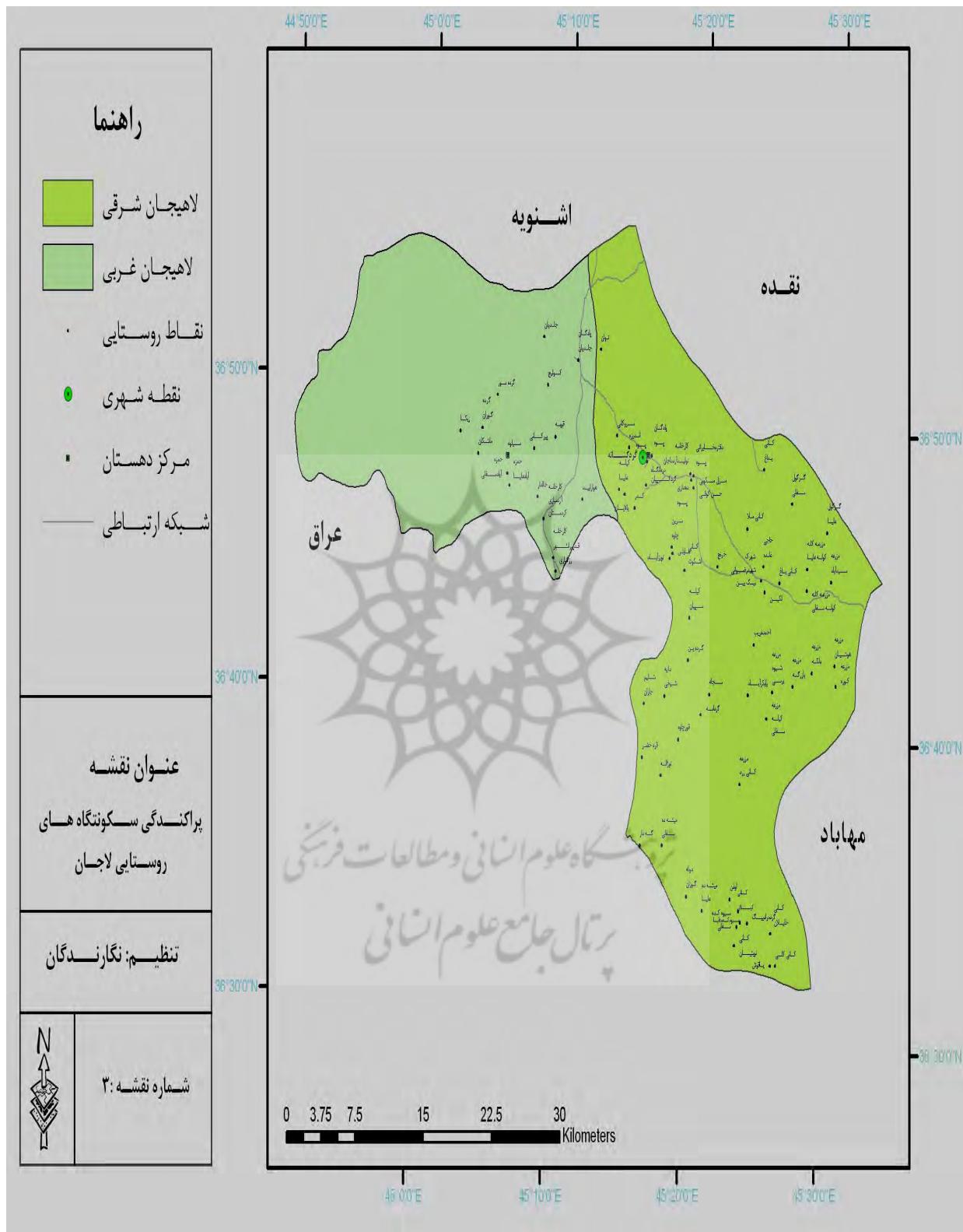
از شمال غرب با کشور عراق هم مرز است. وسعت آن ۸۹۶۳۳ هکتار (۳۳ / ۸۹۶) کیلومتر مربع بوده و جمعیت آن بر اساس آخرین نتایج سرشماری ۱۳۸۵ معادل ۲۶۴۳۷ نفر بوده است.

شکل شماره ۱: نقشه موقعیت جغرافیایی کشور، استان، شهرستان و بخش لاجان

مأخذ: واحد GIS سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان آذربایجان غربی و اضافات نگارنده، ۱۳۸۷

شکل شماره ۲: نقشه تقسیمات سیاسی بخش لاجان

ماخذ: واحد GIS سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان آذربایجان غربی و اضافات نگارنده، ۱۳۸۷

تقسیمات سیاسی و توزیع جمعیت :

بر اساس آخرین تقسیمات سیاسی، جغرافیایی ناحیه لاجان شامل دو دهستان لاهیجان شرقی و لاهیجان غربی که بالغ بر ۵۸ روستا و یک نقطه شهری به نام شهر گردکشانه که مرکز ناحیه لاجان نیز می باشد هست. پراکندگی جمعیت در سکونتگاه های روستایی ناحیه لاجان بنحوی توزیع شده است که ۲۵/۸۶ درصد آبادی ها در طبقات جمعیتی کمتر از ۲۰ خانواری ساکن هستند و بیشترین تمرکز جمعیت در آبادی های بین ۴۹ - ۲۰ خانواری یعنی (۳۸ / ۴۱ درصد) می باشد. در مجموع (۳۱ / ۰۳ درصد) آبادی ها در طبقات جمعیتی بالای ۵۰ خانواری ساکن هستند که تمرکز قابل ملاحظه جمعیت در آبادی های زیر ۵۰ خانوار (۹۷ / ۶۸ درصد) اهمیت سطح بندی سکونتگاه های روستایی ناحیه لاجان را بیش از پیش نمایان می سازد.

تعیین سلسله مراتب عملکردی و سطح بندی روستا ها بر اساس شاخص مرکزیت

ایجاد تأسیسات خدماتی و ارائه خدمات در سطح ناحیه و استقرار این خدمات در نقاط خاص موجب شکل گیری نظام سلسله مراتب خاصی در میان آبادی های موجود شده است. به منظور تشخیص چنین نظامی از روش «شاخص مرکزیت» و روش «ارزش مرکزیت مکانی» استفاده شده است (آسايش و مشیری، ۱۳۸۱، ۱۸۵). این شاخص تعیین کننده درجه خدمات رسانی واحد های خدماتی به دو گروه واحد های خدماتی نقطه ای و واحد های گستره ای می باشد. روش ارزش مرکزیت مکانی با وزن دهنده کارکرد ها باعث می شود که کارکرد های با فراوانی بیشتر از ارزش کمتر و کارکرد های با فراوانی کمتر از ارزش مرکزیت بیشتری برخوردار باشند. در این روش غالباً همبستگی مستقیمی بین تعداد جمعیت، تعداد عملکرد ها و شاخص مرکزیت و رتبه روستا ها با توجه به تعداد عملکرد ها و مؤسسات وجود دارد. در تحلیل مدل شاخص مرکزیت در مورد ناحیه لاجان متوجه می شویم که روستاهای با آستانه جمعیتی بالا از برخورداری بیشتر بهره مند هستند و غالباً در شیب های ملایم توپوگرافی و در نواحی دشتی و پایکوهی استقرار پیدا کرده اند. در مجموع اینکه ضعف سکونتگاه های مرکزی ، شبکه دسترسی نا مناسب و شرایط توپوگرافیک نا مناسب از جمله دلایل متفاوتی برای ضعف ساختار سلسله مراتبی وضع موجود ناحیه لاجان می باشند. جداول شماره ۱ و ۲ ارزش مرکزیت مکانی امکانات و خدمات و همچنین رتبه بندی روستاهای نمونه گیری شده ناحیه لاجان را نشان می دهد.

سطح بندی و تعیین سلسله مراتب عملکردی سکونتگاه های روستایی بر اساس وضع موجود :

الگوی استقرار کالبدی - فضایی (الگوی پیشنهادی):

الگوی سطح بندی خدماتی، یکی از الگوی های ساماندهی فضایی است که با اتکا بر استقرار بهینه خدمات در مکان های قابلیت دار، سعی در سامان دهی فضا دارد. در این الگو نظام تقسیمات فضایی، سطح بندی جمعیتی، شبکه های دسترسی، نظام اقتصادی - تولیدی و دیگر ساختار های اجتماعی، فرهنگی و خصوصی دخالت مستقیم دارند و اصولاً سامان دهی خدماتی با اتکای بر این ساختار ها صورت می گیرد (ابراهیم زاده، عیسی، ۱۳۸۶، ۵۰). الگوی پیشنهادی برای ناحیه لاجان کلیه فعالیت ها را در هر مقیاس از فضا در ارتباط منطقی با یکدیگر قرار می دهد و بدان بیان فضایی خاصی می بخشند.

جدول شماره ۱- محاسبه ارزش مرکزیت مکانی براساس امکانات و خدمات موجود در روستاهای نمونه گیری شده ناحیه لاجان - ۱۳۸۷

منبع: پیمایش های میدانی پژوهشگران، ۱۳۸۷

جدول شماره ۲ - تعیین شاخص مرکزیت و رتبه بندی روستا های نمونه گیری شده ناحیه لاجان (روش وزن بندی مراکز) ۱۳۸۷

ردیف	نام روستا	کد روستا	جمعیت	تعداد عملکرد	شاخص مرکزیت	ردیف
۱	اوغن	۱	۱۵۹	۶	% ۵۷/۱۹	۲۱
۲	سیوه گاه سفلی	۲	۱۶۸	۶	% ۵۸/۹۴	۲۰
۳	بابکر آباد	۳	۱۰۷	۵	% ۴۷/۹۶	۲۷
۴	کانی کیله	۴	۱۱۴	۵	% ۵۰/۵۲	۲۶
۵	کانی باغ	۵	۳۱۲	۶	% ۲۸/۶۷	۱۹
۶	میشه سفلی	۶	۳۹۸	۵	% ۳۱/۴۰	۲۲
۷	قره خضر	۷	۲۶۷	۹	% ۵۱/۲۵	۱۴
۸	گرداسه	۸	۲۹۱	۷	% ۳۳/۵۵	۱۸
۹	گرگول سفلی	۹	۶۲۰	۱۵	% ۹۷/۰۶	۹
۱۰	لکبن	۱۰	۴۱۹	۱۴	% ۶۳/۵۶	۱۱
۱۱	سر و کانی	۱۱	۱۲۵۰	۲۷	% ۱۵۸/۰۷	۳
۱۲	سنجله	۱۲	۲۵۹	۸	% ۴۳/۹۲	۱۵
۱۳	کندره	۱۳	۲۲۷	۸	% ۳۴/۸۳	۱۶
۱۴	گرده بن	۱۴	۵۳۱	۱۶	% ۱۴۷/۹۴	۸
۱۵	خرنج	۱۵	۶۴۰	۱۴	% ۱۰۹/۴۴	۱۰
۱۶	کانی ملا	۱۶	۲۵۷	۱۰	% ۶۶/۹۷	۱۳
۱۷	کیله علیا	۱۷	۲۷۹	۵	% ۲۲/۲۸	۲۳
۱۸	پسوه	۱۸	۳۱۲۸	۴۵	% ۴۷۵/۰۹	۱
۱۹	بالا بان	۱۹	۱۴۰	۸	% ۴۰/۶۹	۱۷
۲۰	گردکسپیان	۲۰	۶۴۰	۱۶	% ۱۰۱/۷۹	۷
۲۱	رزگاری	۲۱	۹۱۲	۲۴	% ۱۵۲/۵۲	۴
۲۲	جلدیان	۲۲	۱۴۴۶	۲۹	% ۲۰۶/۴۶	۲
۲۳	پیر کانی	۲۳	۱۸۱	۵	% ۲۲/۱۲	۲۵
۲۴	سیلوه	۲۴	۹۶۲	۱۸	% ۱۲۲/۸۴	۵
۲۵	گرده سور	۲۵	۴۸۶	۱۱	% ۴۶/۴۸	۱۲
۲۶	گردی کاولان	۲۶	۲۰۷	۵	% ۲۲/۱۲	۲۴
۲۷	حمزه آباد سفلی	۲۷	۱۳۷	۴	% ۱۴/۷۰	۲۳

منبع: پیمایش های میدانی پژوهشگران ۱۳۸۷

از طرفی این الگو بر مبنای انسان و برای انسان ارائه شده و از این رو سعی بر آن بوده تا مقیاس فضا ها زمان دسترسی و نوع عملکرد ها بر مبنای مقیاس انسانی تعریف گردد.

بکارگیری چنین مقیاسی عملاً به ایجاد یک سلسله مراتب منطقی در فضاهای جهت خدمات رسانی و شبکه های

ارتباطی منجر خواهد شد. ارائه این الگو در پنج راستای عمده صورت می گیرد:

۱- ایجاد انتظام فضایی - مکانی، کالبدی از طریق نظام سلسله مراتب می گیرد:

۲- انطباق توسعه مورد نظر با وسعت کانونهای زیستی

۳- انتشار توسعه به کل ناحیه و منطقه

۴- همنواخت کردن خدمات

۵- انطباق الگوی تقسیمات کالبدی با الگوی رشد و توسعه اقتصادی ، اجتماعی

لذا با توجه به این موارد الگوی تقسیماتی کالبدی پیشنهادی ناحیه لاجان بر حسب برخورداری فضا های ناحیه از تفاوت های محیطی، اجتماعی، اقتصادی بر اساس جدول شماره ۳ در پنج سطح مورد توجه قرار گرفته که روستا

به عنوان ذره فضا و زیر مجموعه، مجموعه و منظمه (بخش و ناحیه) به عنوان میان فضا و منطقه (شهرستان) کلان فضای آن محسوب می‌شوند.

به طور کلی ارائه چنین الگویی در حقیقت سامان بخشنیدن به مفهوم عدم تمرکز در دل منطقه است. با توجه به این توضیحات و بر اساس جدول شماره ۴ سکونتگاههای روستایی را در ناحیه لاجان می‌توان در سطوح سلسله مراتب رده‌های عملکردی مختلف به شرح زیر دسته‌بندی نمود.

الف) کانون اصلی یا مکان های مرکزی روستایی

ب) روستاهای مرکزی

ج) روستاهای میانی

د) روستاهای کوچک

روستاهای بسیار کوچک

جدول شماره ۳- الگوی پیشنهادی تقسیمات کالبدی ناحیه لاجان در فرایند سلسله مراتب سطح بندی سکونتگاههای روستایی در سطوح منطقه ای و ناحیه ای ۱۳۸۷

ردیف	رده تقسیم	روستا	زیر مجموعه روستایی (حوزه عمران روستایی)	مجموعه روستایی	منظمه روستایی	منطقه
۱	زیر مجموعه روستایی (حوزه عمران روستایی)	۲-۱۰				
۲	مجموعه روستایی	۳۵-۱۴	۲-۶	۲-۳		
۳	منظمه روستایی	۳۶-۷۵	۱۲-۸			
۴	منطقه	۷۶-۱۴۰	۲۵-۱۳	۷-۵	۲-۳	
۵						

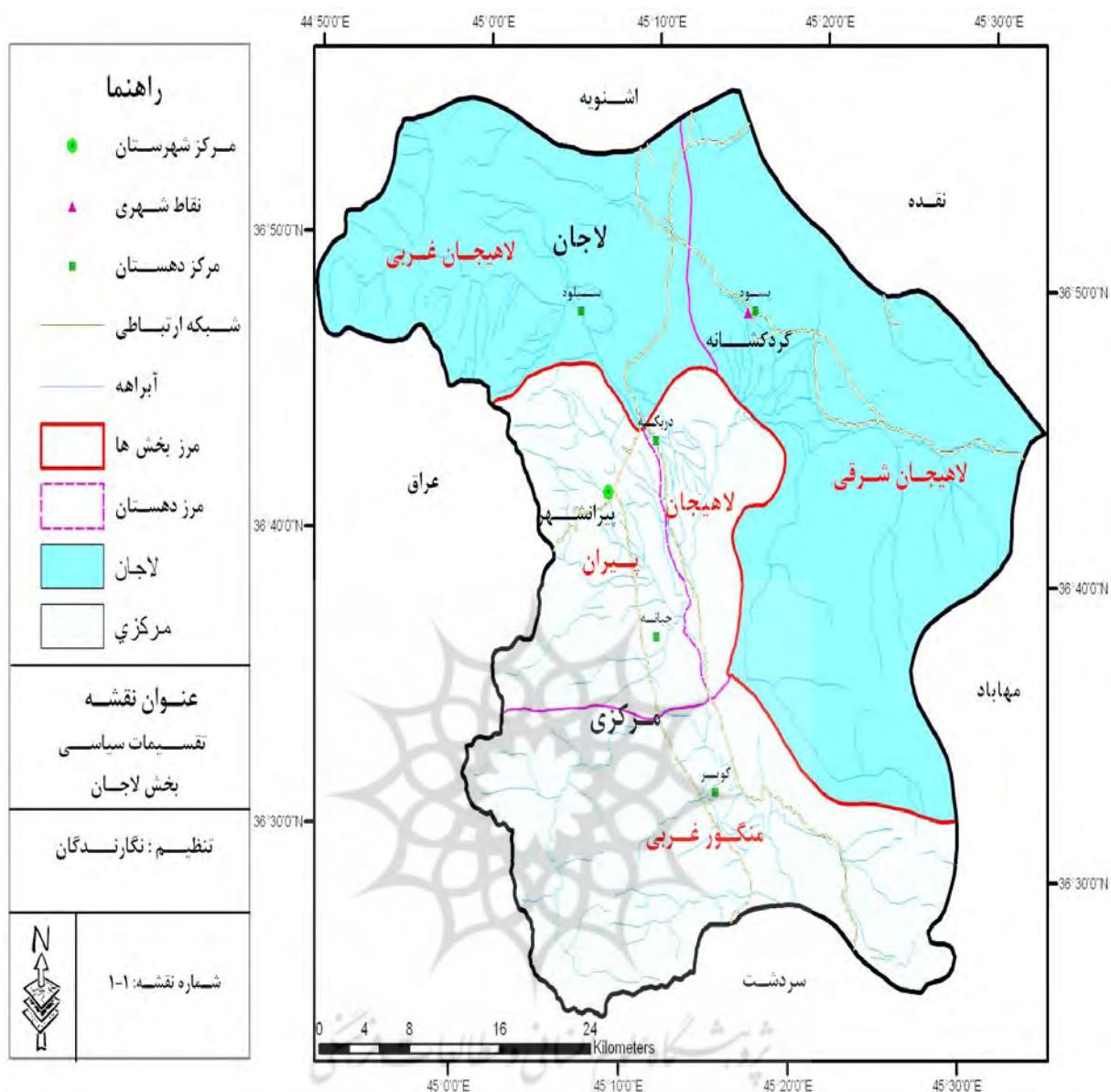
منبع: پژوهشگران ۱۳۸۷

جدول شماره ۴- سلسله مراتب رده های عملکردی در منظمه لahan ۱۳۸۷

کل منظومه	مجموعه ویژه جنوب لاهیجان شرقی (پیشنهادی)	مجموعه لاهیجان غربی	مجموعه لاهیجان شرقی	سطوح مجموعه	موجود
۱	-	-	۱	کانون اصلی (شهرگردکشانه)	
۵۸	۰	۱۴	۴۴	تعداد آبادی	وضع موجود
۲	-	۱	۱	کانون مرکزی	
۱۳	-	۳	۱۰	روستای میانی	
۲۸	-	۹	۱۹	روستای کوچک	
۱۵	-	۱	۱۴	روستای بسیار کوچک	
۱	-	-	۱	کانون اصلی (شهرگردکشانه)	الگوی پیشنهادی
۴۱	۱۴	۱۲	۱۵	تعداد کل آبادی ها	
۳	۱	۱	۱	کانون مرکزی	
۱۱	۳	۳	۵	روستای میانی	
۲۴	۸	۸	۸	روستای کوچک	
۲	۲	-	-	روستای بسیار کوچک	

منبع: پیماش های میدانی پژوهشگران ۱۳۸۷

شکل شماره ۳: نقشه پراکندگی سکونت گاه های روستایی ناحیه لاجان

ماخذ: واحد GIS سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان آذربایجان غربی و اضافات نگارنده، ۱۳۸۷

تحلیل و تبیین جغرافیایی یافته های تحقیق :

منظومه لاجان در حال حاضر دارای مجموعه لاهیجان شرقی با ۳ زیر مجموعه و چند روستا پراکنده و همچنین مجموعه لاهیجان غربی با ۳ زیر مجموعه می باشد. در تقسیمات کالبدی - فضایی پیشنهادی مجموعه جدیدی تحت عنوان (جنوب لاهیجان شرقی) که شامل ۴ زیر مجموعه می باشد به منظومه لاجان اضافه می شود.

مرکز منظومه یعنی شهر گردکشانه تحت عنوان لاجان شهر در افق پیشنهادی با حوزه نفوذ خود و به عبارتی زیر مجموعه خود یعنی روستاهای سروکانی و اندیزه ادغام شده به عنوان مرکز برتر به ایفای نقش می پردازد. در تقسیمات کالبدی - فضایی پیشنهادی در زیر مجموعه لیکن روستاهای احمد غریب و بابکر آباد که از نظر آستانه های دسترسی و نیز موقعیت توپوگرافیک شرایط سخت و نا مطلوبی دارند پیشنهاد می شود که ابتدا در

روستای لکن و ثانیاً در روستای حاجی غله تجمیع و ادغام شوند. در زیر مجموعه پسوه روستاهای کانی اشکوت، توپز آباد که جزء روستاهای کوچک و کاملاً نا برخوردار هستند پیشنهاد می شود در روستای سرین چاوه و یا روستای پسوه تجمیع و ادغام شوند. در زیر مجموعه سیوه گده با توجه به اینکه کلیه روستاها جزو روستاهای کوچک، پراکنده، ضعیف و نابرخوردار هستند و فاقد آستانه های لازم برای خدمات رسانی هستند پیشنهاد می شود در روستای واسطه یا میانی زیر مجموعه یعنی روستای سیوه گده سفلی که از قابلیت های بهتری نسبت به بقیه روستاهای اقماری برخوردار است تجمیع یا ادغام شوند.

در الگوی تقسیمات کالبدی - فضایی پیشنهادی منظمه لاجان پیشنهاد می شود که از ترکیب ۴ زیر مجموعه (قره خضر، گرده بن، میشه سفلی، سیوه گده سفلی) مجموعه جدیدی تحت عنوان مجموعه روستایی جنوب لاهیجان شرقی به مرکزیت روستای قره خضر ایجاد شوند.

در مجموعه لاهیجان غربی در زیر مجموعه سیله به علت احداث سد سیله و گسترش فضای دریاچه پشت سد و امنیت مردم ، تجمیع و یا ادغام روستای سیله و حمز آباد و یا جابجایی آنها اجتناب ناپذیر است. تحلیل مسائل فوق الذکر در نتیجه باز ساخت اقتصادی، گسترش ارتباطات و پیامدهای حاصل از نظام جدیدی که حاکم بر منظمه، مجموعه و زیر مجموعه ها خواهد بود در الگوی استقرار پیشنهادی تغییراتی را با روند مثبت ایجاد خواهد کرد که تمرکز جمعیت در کانون های اصلی و میانی از جمله پیامدهای نظام مذکور خواهد بود.

در جدول شماره ۵، ۶ و ۷ تقسیمات کالبدی فضایی پیشنهادی مجموعه و زیر مجموعه های ناحیه لاجان نشان داده شده است.

جدول شماره ۵ - تقسیمات کالبدی - فضایی، پیشنهادی زیر مجموعه های، مجموعه لاهیجان شرقی با افق ۱۰ ساله، ۱۳۹۵ - ۱۳۸۵

ردیف	زیر مجموعه	روستا	تعداد آبادی	پیشنهادی	تعداد جمعیت	تاریخ رشد جمعیت	متوجه جمعیت		مرکز زیر مجموعه	توضیحات
							اولدیها	۱۳۹۵	۱۳۸۵	
۱	پسوه	خرنج - پسوه - کانی اشکوت - توپز آباد - سرین چاوه - هایلیس - کندره - گرد کیان	۵	۸	۴۹۷	-۰/۰۲	۲۶۷۰	۶۲۴	۷۳۵	روستاهای کانی اشکوت - توپز آباد و هایلیس در سرین چاوه یا پسوه ادغام می شوند
۲	گرگویل	گرگویل علیبا - کانی بداغ - گرگویل سفلی	۳	۳	۱۱۰۸	-۱/۳۹	۴۷۴	۳۶۹	۳۶۹	-
۳	لکن	کانی باع - کانی ملا - احمد - غریب - گرد آباد - حاجی غله - لکن	۶	۴	۱۴۰۵	-۱/۴۴	۱۲۱۵	۲۲۴	۳۰۳	روستاهای احمد غریب - گرد آباد در روستای لکن با حاجی غله لازم است ادغام با تجمیع شوند.
۴	گردکشانه	شهر گردکشانه - سروکانی - شهری اندیزه	۲	۱ نقطه	۳۵۱۲	+۰/۲۸	۳۶۴۷	۱۱۷۰	۳۶۷	روستاهای سروکانی - گردکشانه در شهر گردکشانه ادغام شده.

جدول شماره ۶- تقسیمات کالبدی - فضایی، پیشنهادی زیر مجموعه های، مجموعه جنوب لاهیجان شرقی با افق ۱۰ ساله، ۱۳۹۵ - ۱۳۸۵

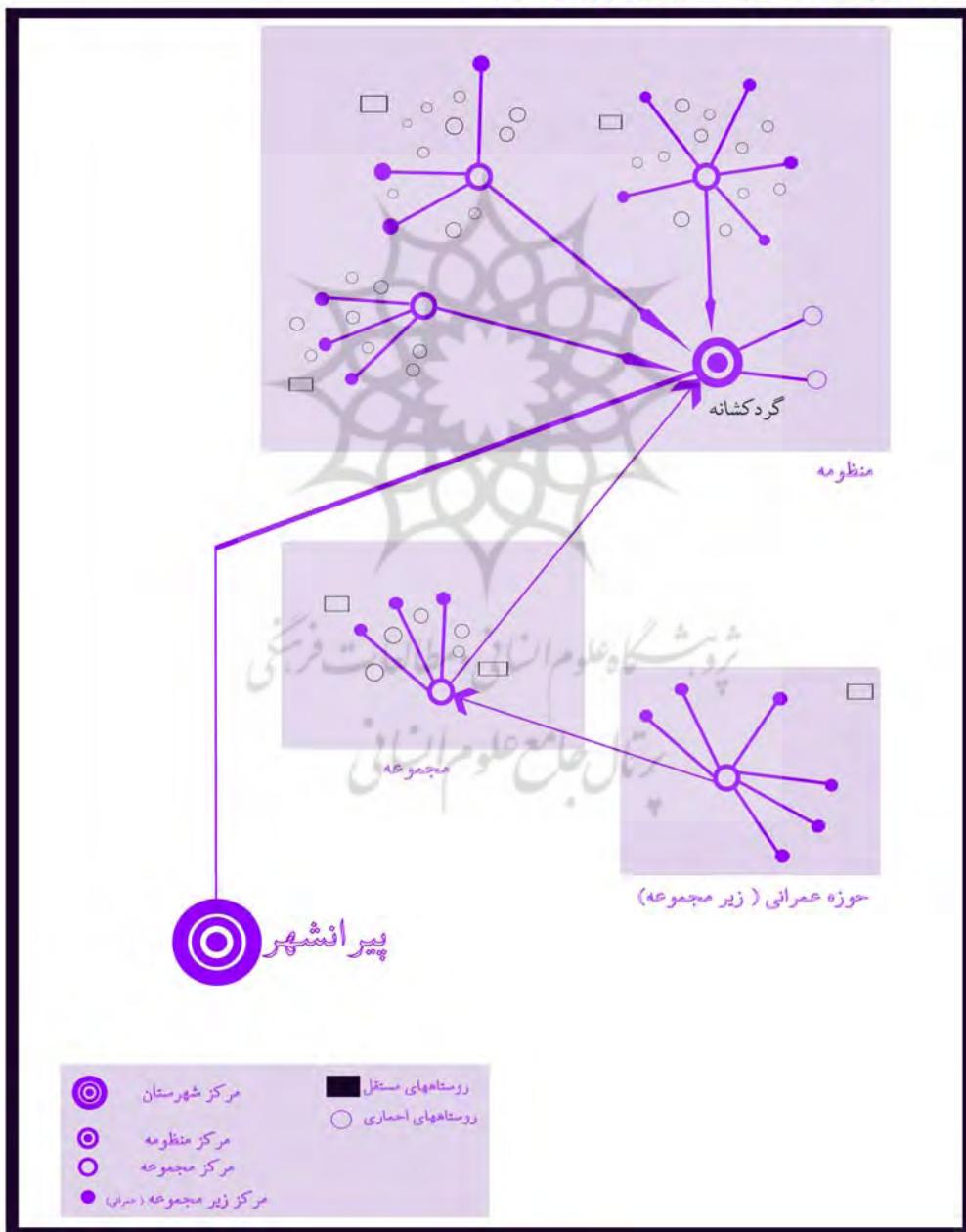
ردیف	زیر مجموعه	روستا	تعداد آبادی	پیشنهادی	تعداد جمعیت	تاریخ رشد جمعیت	متوجه جمعیت		مرکز زیر مجموعه	توضیحات
							اولدیها	۱۳۹۵	۱۳۸۵	
۱	قره خضر	قوزالة - قوری چاوه - شبلم جاران - فره خضر	۴	۴	۷۲۲	-۲/۲۷	۲۰۲	۱۸۰	-	-
۲	گرد آباد	داده شیخی - گرد آباد - سیبله - کله - سپیان - گرد آباد	۵	۵	۱۴۷۴	-۰/۰۶	۴۹۲	۳۱۰	۳۱۰	-
۳	میشه ده سفلی	میشه ده سفلی - میشه ده علیبا - گننه - دار منگوران - د ولی گوران	۴	۴	۷۰۱	+۰/۳۹	۱۸۸	۱۲۶	۱۲۶	روستاهای این زیر مجموعه جهت درام و کسب آستانه های لازم برای مطروح بروز خود را باید در میمه گله سفلی تجمعی با ادغام شوند.
۴	سیوه گله سفلی	کانی کله - کانی کسیلان - کائب - خلیان - گرد مراد بیگ - سیوه گله علیا - سیوه گله سفلی	۹	۱	۶۷۷	-۰/۲۲	۵۳۶	۷۵	۵۳۶	-

جدول شماره ۷- تقسیمات کالبدی - فضایی، پیشنهادی زیر مجموعه های، مجموعه لاهیجان غربی با افق ۱۰ ساله، ۱۳۹۵ - ۱۳۸۵

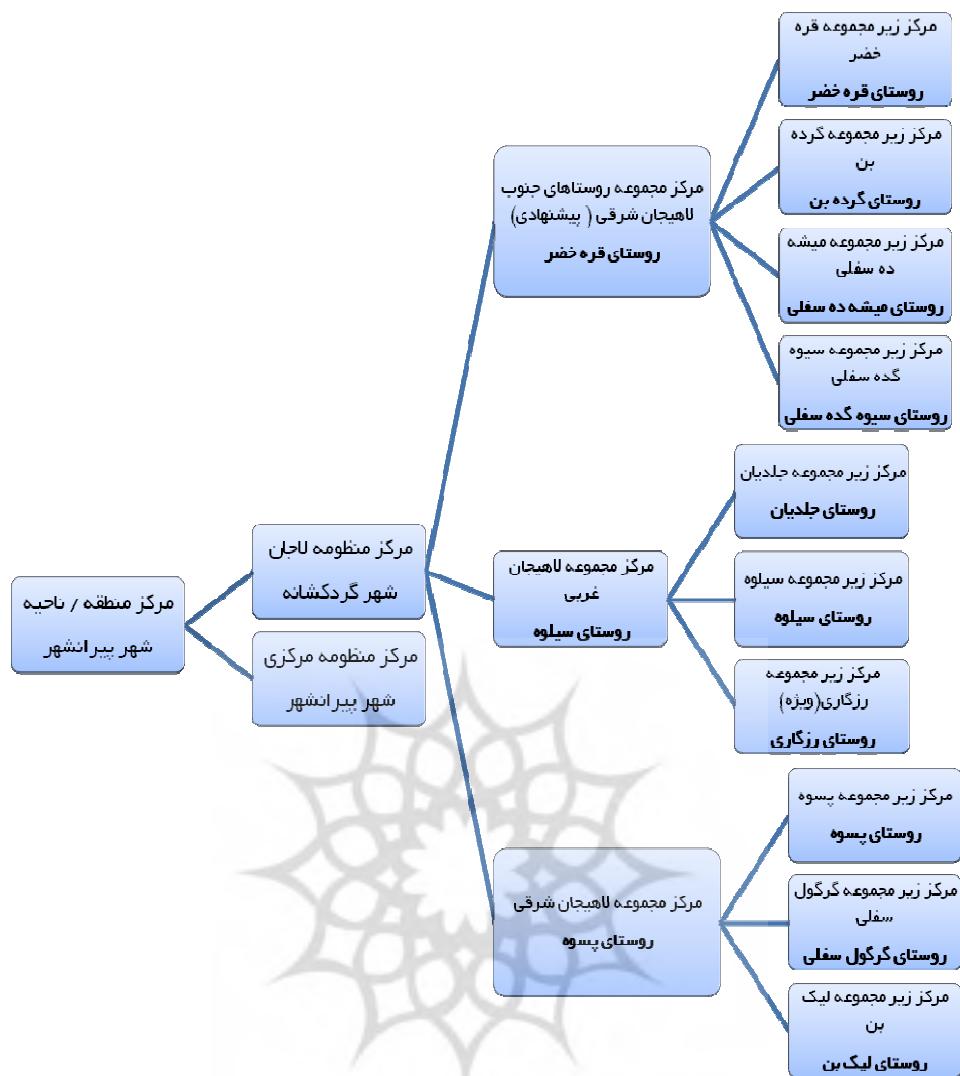
ردیف	زیر مجموعه	روستا	جلدیان - کلیج	تعداد آبادی		تعداد جمعیت	نرخ رشد جمعیت	متوسط جمعیت آبادها	مرکز زیر مجموعه		توضیحات
				پیشنهادی	موجود				۹۵	۸۵	
۱	جلدیان	جلدیان	جلدیان	۲	۲	۲۱۲۰	-۰/۰۸	۱۹۶۵	۹۸۳	۱۰۶۰	-
۲	سبلوه	سبلوه	پیروکانی - حمزه آباد علیا - زیوکه - حمزه آباد سفلی - گرده کارلان - گرده سور - مشکان - سبلوه	۸	۶	۲۶۲۴	+۰/۴۸	۲۷۵۲	۴۵۸	۳۲۸	روستاهای سبلوه و حمزه آباد سفلی تجمعی با ادغام میشوند.
۳	ویژه (رزگاری)	ویژه (رزگاری)	خالدار - قبه - هووارید - رزگاری	۴	۴	۱۶۵۷	+۰/۹۸	۲۰۱۵	۵۰۳	۴۱۴	-

منبع : پیمایش های میدانی پژوهشگران ۱۳۸۷

شکل شماره ۴: مدل فضایی پیشنهادی سکونتگاههای روستایی ناحیه لاجان

الگوی فضایی پیشنهادی سکونتگاههای روستایی ناحیه لاجان

مأخذ: نگارنده ۱۳۸۷

نتیجه گیری:

در این تحقیق با توجه به بررسی های صورت پذیرفته در ناحیه لاجان متوجه می شویم که پراکنش سکونتگاههای روستایی در مقیاس متفاوت تابع هیچ نظم خاصی نبوده که این عامل توانسته نقش بازدارنده ای در توسعه و پیشرفت ناحیه ایفا کند. از طرفی کثرت و پراکندگی روستاهای کوچک و کم جمعیت، پایین بودن آستانه ها برای خدمات رسانی و نیز وسعت قابل توجه ناحیه لاجان که تنها دو مجموعه روستایی برای آن تعریف شده است عامل دیگری در عدم خدمات رسانی مطلوب و نیز تصمیم گیری های مبتنی بر برنامه ریزی علمی و عملی بحساب می آید. شب توبوگرافی، وسعت ناهمواریها، گستالت فضاهای جغرافیایی ناحیه از هم و عدم وجود زیر ساخت های اساسی از جمله عوامل دیگری در عدم برخورداری سکونتگاههای روستایی ناحیه مورد مطالعه از امکانات مناسب و نهایتاً رشد و توسعه همه جانبیه می باشد. وجود زیر مجموعه های روستایی زیاد، کوچک و پراکنده در سطح ناحیه لاجان لزوم ارائه یک الگوی جایگزین (الگوی مناسب) بر اساس مدل توسعه یکپارچه روستایی و بر مبنای نگرش

سیستمی را ضروری می سازد که در آن توسعه یکپارچه روستایی در پی انتظام شبکه فضایی - مکانی سکونتگاه های روستایی بصورت توأم است و بیانگر این واقعیت میباشد که راه حل های بخشی نگر قادر به حل مسایل چند بعدی نظام فضایی - مکانی در عرصه های روستایی نیستند. در این الگو، عامل جمعیت در کنار توان اقتصادی و دامنه خدمات رسانی هر روستا نشانگر جایگاه آن روستا در نظام سکونتگاهی سلسله مراتب خدمات رسانی در سطح ناحیه می باشد. بنابراین بر اساس بررسی های میدانی و علمی صورت گرفته و الگوهای پیشنهادی، اتخاذ یک نظم سلسله مراتب پنج سطحی در ناحیه لاجان با نگرش سیستمی و مدل توسعه یکپارچه روستایی که می تواند زمینه ساز توسعه همه جانبه و رفع محرومیت از ناحیه لاجان شود ضروری بنظر می سد.

منابع :

- ۱-آسايش، حسين (۱۳۸۲): اصول و روش های برنامه ریزی ناحیه ای (مدل ها، روش های فنون) انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی شهر ری.
- ۲-آسايش، حسين (۱۳۷۳): کارگاه برنامه ریزی روستایی، انتشارات دانشگاه پیام نور.
- ۳-ابراهيم زاده، عيسى (۱۳۸۶): مدل تحلیلی در ساماندهی فضا های ناحیه ای، مورد ناحیه سنگان خاش، فصلنامه پژوهش های جغرافیایی، شماره ۵۸.
- ۴-استعلامجی، علیرضا (۱۳۸۰): آشنایی با توسعه پایدار و یکپارچه روستایی، تهران، وزارت جهاد کشاورزی.
- ۵-بازرگان، عباس و همکاران (۱۳۷۸): روش های تحقیق در علوم انسانی، تهران نشر آگاه.
- ۶-پاپلی يزدي، محمد حسين (۱۳۸۲): نظریه های شهر و پیرامون، تهران، انتشارات سمت.
- ۷-قادري، رضا (۱۳۸۷): تحلیل و تبیین جغرافیایی توزیع فضایی - مکانی سکونت گاه های روستایی، نمونه موردی: بخش لاجان - شهرستان پیرانشهر - رساله دوره دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات..
- ۸-مرکز آمار ايران (۱۳۸۵):- شناسنامه آبادی ها، نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن شهرستان پیرانشهر.
- ۹-مشيری، آسايش (۱۳۸۱): روش شناسی و تکنيک های تحقیق علمی در علوم انسانی با تأکيد بر جغرافيا، نشر قومس.
- 10- P. clock, (1983): An introduction torural settlement planning, London and New York.
- 11- Mandal, R. B., (1988): systems of rural settlement in development in india, New Dehli.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی